

seni sonsuza kadar sevdim

kötü hissetmek: kimseler, arkadaşlar, herkesler
ölü bir iktisatçının kaderini özetler
öldü ve bütün mağazalar açıldı
doğru anlamak diye buna derim
binadaki çaycıyla aynı partiye oy vermiş patronun bildikleri:
“bütün reklamlar doğrudur ve asla güvenlikçiyle göz göze gelme”
otomatik kötülük ve alttan ısıtmalı; alışınca yani
akşam oldumu işler karışır
yollarda kendi kendine konuşursun
dalğınsan hep biriyle karıştırılırsın
dizlerinden duyarsın, omuzçukurundaki su
devlet çucuum, bir artı bir çucuum, şehirdeki yetimim
seni sonsuza kadar sevdim

sen yokken gözyaşların silindi
işimiz, tek hünerimiz bu
kesinlikle tek başına deneme ama
öyle olmaz! öyle olmaz!
yakıcıdır, bir fazlası yıkar; boğucu daha derini
dans edemeyen dansçı kız biblolarına bakmak
sonsuzda kadar dans edemez bilimi: işimiz bu
dünyanın en temiz evinde
bir yoldaş su içer, dünyanın en temiz bardağından
hiçbir şey karıştırılmaz ve şimdilik çörekler tazedir

işimiz, hünerimiz: gözyaşlarını silmek
bazı kitap yapraklarından koparıp koparıp da
pörsümüş gri pijamayla adi sünger yataklara kapandığında
dansçı kız biblolarının, dansçı ama hareket edemiyor
o bile ağlamaz senle, dene bak
söylemek, işimiz bu.

taklit bir gökyüzünün altında at koşturmak
gerçek bir süvarinin aklını taşıyarak
kolay değil, atlar şampiyon olur, gerisi unutulur
o çirkin, geçkin bakirenin
oyuncak tabancası doldurulur

gözyaşları nasıl ama birincilikle akardı

kötü hissetmek: kimseler, arkadaşlar, herkesler
henüz kusursuz tek saniye düşünemedim
ama tam iki kere, tek saniye eksiksiz
seni sonsuza kadar sevdim

osman konuk

beyazmanto14

mayıs2010

“tutuklanmış hareket” söyleşisi

“her sanatçının hedefi hareketi yakalamaktır...”
faulkner

<http://arrestedmotion.com/2009/02/interview-jin-young-yu/>

jin young yu

#000000

Örneğin ölmeliyim, bir saksıya çatarak kaşlarımı
Yerden hafifçe değmelidir ayaklarım damlara suratsız
Suratsız, keserdim sakallarımı: Zaten çok sıkılmışım
Uçmayı da bilirim çünkü ortaokulda geziye gitmiştik
Peynir yedim. Zeytin. Anahtarlarımı evde unuttuğum oldu.
Top sektirme rekorum var. İşe geç kalmam.

Belden aşağı hızlıca vururdum tütün içerdim
~~Belden aşağı hızlıca vururdum tütün içerdim~~
Çocuklarımızı kreşe bıraktık Bana elma soyardım
Bütün restleri ahlaksız iknayla; jilet gibi teşekkürler
Hayatımda hiç çakmak doldurmadım, küpe takmadım
sağ kulağıma, arabamla ceylan ezmedim bunu çok isterdim
Pijama ne be, Giymedim, özlediklerim insan oldu.
Avucumda Uzun bir hayat çizgisi var. Yani bazen.

Mavi tnel ü, sıkboğaz etme yetişeceğim saçrına ey
Ey sakın adımlar geçer yanaklarından operim dolaysız
Üstüm başım tertemiz yansır denizlere, denizlere mi
İyice yoldan çıktım bu kaçınıcı zagana kerifan
Rum halatı. Bilek pemben. Yerleşik medeniyetler tarihi.
Vurucu bir cümle olarak Kahverengi gözlerin, filan.

Taç. Babası çiftçiydi tarla ekip biçerdi küçük kazım
Göldenler su içerdi leylekler gark gkar gark deyu izlerdim
Araba dört saatte bir gelirdi sen o gün yoksun -raporluydun
Sıkıntıdan bulmaca çözdüğüm oldu: eski dilde ab ya da ma su
Böyle ufak önemsiz tefek şeyler, yok pikniği gitmişsiniz bilmemne
Atların karınlarından güya yeni atlar çıkmış.
Bölünerek çoğalmış bir amip. duygu s,girtolai bir işe girmiş dediler
Sana çikolata almış hayvan.

Daha hızlı olabilirdim çok açık olebilerek, evet
Anneme senden bahsederdim ve bu doğru
bir noktalar kümesi; içinde horozu oynadığım
Sıkışıyor patlayan trafik her yer düşman kuvvetleri
Leş gibi kan. Sesimi biraz alçaltsam iyi olacak kan
iyi olacak ekmek çğıne alınına kon, kuş, pütürlü kaos
Lastiği lastik yapan değerlerden petrol karası. İp.
Rüzgarda sallanan karyolap, Teneke kutup, yırtık tozlu ayakkap
Hakikatler eşiği hü!

Çiçeğe perşembe günleri çay verilecek.

özgür göreceki

kadın kalbi

Kızıma ilk hayat dersini verdim. Adam senle ilgilenmiyorsa, sen hiç işlemeyeceksin; bak bu da sana son kıyağımdır, dedim. Başka kıyaklar da ver, dedi... Karşısındaki kadının kırk senelik tecrübesine hızla nüfuz etmek, erkeklerle ilgili bildiği ne varsa tümünü öğrenmek istedi...

Başka bir şey olsa, böyle kulağını açmazsın değil mi, dedim. Ali'nin yaşı kardeşinin yaşının beş katı fakat babalarının yaşı ikisinin toplamının yedi eksiği Ayşe'nin anasının yaşının ebesinin amı gibi problemlerin çözümünü anlatırken dinlemeye bu kadar istekli görünmüyordun, diye de ekledim. Sonra sebepsiz yere "bak annem kadın kalbi oyun hamuru gibidir, her şekle girer, mıcıkklanmazsa kurur gider" demek istedim. Mıncıklama yerine doğru kelimeyi bulamadığım için sustum...

Fakat hala sızlanıyordu:

-Anne beni sevmesi için n'apmalıyım?

Gözlüklerinin buğulandığını fark ettim. Ağladı ağlayacaktı...

Kıyamadım. Sarıldım, öptüm. İyi uykular kızım dedim. Annen her şeyi halleder gibisinden bir bakış da fırlattım, ancak görmedi sanırım; odasının ışığını kapatmıştım.

Ertesi gün okula gittim. Çocuğu buldum. Sev kızı n'olcak ki, dedim. Kaç yaşındasın ki sen daha! Hepi topu kovalamaca, yakalamaca, saklambaç -ya da her ne bok yiyorsanız artık- oynayacaksınız. En çok onu bulmaya çalışacaksınız saklandığı yerde, ya da en fazla onun peşinden koşacaksınız. Yakalamakta zorlanıyormuş gibi yapıp son anda kavrayacaksınız kolundan, o senin tarafından ebelenmiş olmaktan hoşlanıp sevinçli, tiz bir çığlık atacak. Derslerine yardım ederim, matematiği iyi bilirim, gizliden telefonumu veririm; anlamadığın yerleri sorarsın bana. Sev kızı, başlatma!!

Bunun beni dinlemediğini, gözlerini dikmiş memelerime baktığını fark edince, çat diye kafasına vurdum.

-Anladın mı beni!

Evet teyze, dedi. Teyze deme bana, dedim. Size de gelebilir miyim, dedi sırtarak.

-Gelirsin. Pasta alırım size. Oturur yersiniz.

Oğlanın yanından uzaklaşırken kendi kendime güldüm... Anne olalı beri bu kadar ileri gitmemiştim... Hayat ne kadar eğlenceli kızım, dedim kendi kendime... Hayat acısıyla tatlısıyla yan yanaydı, hele acısı olmasa tadından yenmezdi. Ananem söylerdi böyle... Okumuş yazmış hallerimle sözlerini haması bulur, yerim ben acısını sen merak etme kız, der; pörsümüş pembe etlerini şaka yollu mıncıklardım.

Çok salakça ama; hayat acısıyla tatlısıyla çıkacaktı karşıma...

Oğlan bize gelip gidecekti, sözüm ona kızımı seviyormuş gibi yapıp beni dikizleyecekti. Daha da ileri gidip kıyıda, köşede saldırıp öpmek isteyecekti. Boyu ancak memelerime kadar yettiğinden sülük gibi yapıp küçük bedenini kolayca itecek, kırarım senin kafanı diye tehdit edecektim. Oğlan tacizini sürdürükçe asabım bozulacak, psikoloğumla konuşacaktım. Bu yaşlarda erkek çocuklarının kendilerinden büyüklere ilgi duymasının normal olduğunu, ergenliğe ilk adım attıklarını, yatırıp sikse bile zaten bunu beceremeyeceğini, gülüp geçmem gerektiğini söyleyecekti... Yine de içten içe çocuğa kin bileyecek, kızım yerine anasına sarkmasını şiddetle kınayıp yakaladığım yerde ananemin yaptığı gibi çimdirecek, ağlamaklı da olsa o tuhaf gülüşünün yüzünde hep asılı kaldığını görecektim.

Daha sonra dondu, sutyendi gibi bazı iç çamaşırlarımın birer ikişer çekmecelerimden aşırıldığını fark edecektim. Doksan kilo ağırlığındaki gündelikçimizin yapacağı şey değildi bu. En büyüğünden herhangi bir donumu tek bacağına geçirmesi bile imkansızdı. Her boku bilen psikoloğum “Bu Mehmet’in işi olabilir” diyecekti. Aşık olunan kişinin sahip olduğu nesnelere sahip olmak. Eve gider gitmez Mehmet’in ceplerini karıştıracaktım. Psikolog şıfıntısı yine haklı çıkmıştı. Yarı dolgulu siyah sutyenim oğlanın paltosunun iç cebindeydi.

Çekecektim köşeye çocuğu; sutyeni sallayıp “bu ne oğlum” diye azarlayacaktım. Bu yine cevap vermeyecek, oramı buramı ellemek isteyecek, bir iki çimdik yiyecek, kızımın yanımıza gelmesiyle yakayı kurtaracaktı.

Sonra öldüm...

Karşıdan karşıya geçerken ölecektim. Mehmet’in elinden tutmuş öfke dolu gözlerimden yanaklarıma süzülen yaşları silmeye çalışırken ölecektim. Mehmet’in yüzü gözünü kan içinde, morarmış dudaklarına bakamayıp içimdeki öfkeyi bastırabilmek için dudaklarımı ısırırken ölecektim. Freni patlamış koca kamyonu göremeyecek kadar acı çekerken ölecektim.

Mehmet’in çekmecemden aşırıldığı donumu ve sutyenimi giyip, atkımı boynuna dolayıp aynada kendine bakarken, babasının odaya dalmasından, çocuğu o halde görüp “karı mısın sen lan” tekme tokat girip yüzünü gözünü dağıtmasından, kollarını morartmasından, diz kapaklarını çökertmesinden tam bir saat sonra ölecektim. Çocuk yüzü gözünü kan içinde koşarak gelip, ağlayarak kollarıma atılıp, bana her şeyi anlatmasından elli dakika sonra ölecektim. Babasının ezip geçtiği her yeri usul usul pansuman edip; kafasını memelerime gömüp, uykuya dalmasını seyredip, uyandığında kalk gidiyoruz deyip, çocuğu da kapıp hızla evden çıkıp, kızımı kal evde diye bağırıp, yaşlı gözlerle onu arkamda bırakıp, babasının emlakçı dükkanına gidip “allah belanı versin senin, el kadar çocuğa bu yapılır mı” deyip, elime ne geçirdiysem öfkeyle sağa sola fırlatıp, hatta adamın yüzüne turnaklarımı geçirdikten tam on dakika sonra ölecektim. Freni patlamış kamyonun el ele tutuşmuş bir kadınla çocuğu ezip geçtikten sonra kadının oracıkta hayatını kaybetmesinden, çocuğa kaldırıldığı en yakın hastanede kalp nakli yapılmasından tam iki saat önce ölecektim.

Aradan seneler geçecek, kızım büyüyecek ve hala Mehmet’i sevecekti. Her pazar görüşeceklerdi. Kızımın kocası bu ikisinin arasındaki ilişkiyi anlamakta zorlanacaktı. Seneler evvel ölen kayınvalidesinin kalbinin bir hayat kurtarması bu ibneyi hayatlarına sokmaları için yeterli bir sebep değildi. Hele hele koskoca adamın, karşılarında sevgilim dediği yarı karı kılıklı adamla öpüşmesi ve karısının sırf annesinin kalbini taşıyor diye bu Mehmet ibnesine hoşgörülle bakmasını bir türlü anlayamayacaktı.

O günlerde şıfıntı psikoloğum hikayeyi şöyle bağlayacaktı: Aşık olduğu aslında kızın annesi değildi. Özdeşleşebileceği bir kadın seçmişti kendine. Mutluydu ama şimdi, çevresindeki eşcinsellere önemli bir fark atmıştı. Siki hala yerindeydi evet; ama kadın kalbiydi kalbi...

Benim
çalışmalarım
“görünmez
insanlar”
hakkında. Şöyle
bahsedilen
insanlar
hakkında:
“Onları
kesinlikle
tanımıyorum,
ama onlar beni o
kadar iyi tanıyor
ki... Benimle bir
yıldan fazla bir
süre birlikte
çalıştığını
söyledi. Bence o
şeffaf bir varoluş
içinde, ne var ne
de yok.”

Bu insanları
“yabancılaşmış
insanlar” olarak

veya “bastırılmış insanlar” olarak tanımlamak için çok kolayına kaçmak olurdu. Onun yerine ben, benim ve bizim de kolaylıkla onlardan biri olabileceğimize inandım.

Benim çalışmalarım diğerleriyle birlikte olmak yerine onlardan bir mesafede kalmayı, görünmez olmayı veya ilgisiz kalınmayı seçenler hakkında. Dünyaya uymak yerine, kendilerine ait bir alana tırmanıyorlar ve kişilerin müdahalelerini reddediyorlar.

Beyaz Manto zaten ücretsizdir, genelde e-posta yoluyla ulaştırılır ve periyodik değildir. Gönderilmesini istediğiniz kişilerin e-posta adreslerini bize bildirebilirsiniz. "Ben Beyaz Manto'yu basılı halde okumak istiyorum" dersiniz pdf'in çıktısını alabilir, ya da bunu gerçekten istiyorsanız sınırlı sayıda baskılardan birini size gönderebilmemiz adına yazışma adresine adresinizi adresiniz. Yazışmak için: Enis Akın PK 10 Kuzguncuk veya beyazmanto@hotmail.com (Sayı 14, Mayıs 2010)

Çalışmalarım gerçek boyutlu. Erişkinleri gerçek erişkin insan boyutunda, çocukları gerçek çocuk boyutunda yapıyorum. Onları belki ileride gerçek boyutlarından çok daha büyük veya çok daha küçük yapmak istiyorum, ama bunun daha birkaç senesi var. Şu sıra üzerinde çalıştığım birebir ölçekte daha yaratacak ve ifade edecek çok şeyim var.

Daha sonra bu bireyler benim için bir aile olmaya başladı. Öyle bir aile durumu yarattım ki her yeni gelenin karıştığı bir aile değil ama bana misafirlğe gelenler oluyor. Mutlu bir aile gibi görünebilmek adına, herkes misafirleri karşılamak için sıraya diziliyor ve en güzel

giysilerini giyiyor. Gerçek duygularını gizlemek için bazı aparatları ve araçları da var (kızın elinde gülümseyen bir bebek, gülümseyen saç tokaları, maskeler, vb.).

Çalışmalarım Kore’de pek popüler değil, orada neredeyse hiç gösterim olmadı. Kore’de hoş bulunan bir sanatçı değilim. Ama çalışmalarımı İngiltere, Fransa, Japonya, Hong Kong’da beğeniyorlar. Kore’de işlerimin popüler olmamasının nedeni üzgün, ağlayan yüzler ve kullandığım PVC malzeme. Birisi bana “karanlık/üzgün” çalışmaların izleyici kazanması için birkaç yıl geçmesi gerektiğini söyledi. (“tutuklanmış hareket” söyleşisi, çev. enis akın, arrestedmotion.com/2009/02/interview-jin-young-yu/)

orası bir şiir değildir (ortalama bir aşk için sekiz şarkı)

az sonra öpüşeceğiz ve ekranda SON, yazacak
böylece bir öpücük sonsuza kadar sürebilir, sanacağız
güvercinleri besleyecek, olmayan
aşkımızdan dökülen kırıntılarla, uyanacağız
uyan daha ortalama olmasın hiçbir, aşk

haklısın kolundan tutup götürmedim, seni
akşam otobüslere bindim bardaktan içtim, çayı
koltuğa sığmayan omuzlarımı sökemedim ama, denedim
günaydın demeyi ve bir cenneti ağzına alıp, sandım
öpücüklerle sıvarım, çatlaklarını

bak işte arkamda geçmişin büyük, kırılması
ve cehennem üçe kadar beni saydı, çatırtılara
nedir bir gülün anlamı, bir
nedir bir gülün anlamı, iki
nedir bir gülün anlamı üç, hayır

bu üç buraya hiç, olmadı
belki içine çekmeden üflediğin sigaranın, bir
belki yüzünün durduk durmadık pembesi, iki
ama üç hiç olmadı hayatta kimse kaybettiği anlamı, bulmadı
bu aşk olmadı olmayacak bu, aşk

demek sonunda umursadın geçerken bir, uğramayı
söylemek için beni iki kere sevdiğini önemli, değil
çünkü herkesle herkesin arasında bir savaş, var
bak bunun adı güneş bununsa sokak lambası, dedim
şimdi sokak lambalarının hükmü, altındayız

güvercinler besleyelim çarşafımızdan dökülen, kırıntılarla
peki peki öyle olsun bu sabah ekranda SON, yazsın
sevişmeyelim bir ekmeği bölüşelim bir, yatakta
bense o günlerde bunun bana bir teklif olduğunu, düşünürdüm
omzumdan çıkardığım bir bıçakta uzun süre, kalmamayı

demek elini tutan birine ulaşabildiğini, söylüyorsun
tırnakların acısa da iyice gerinerek ve sıçramadan, önce
bu bir aşk olmasın tamam bir ayrılmama olsun, sadece
akşam evde ekmek var mı bak bu güneş, dedin
buysa sokak lambası bir kadın bir adam ve bir çarşaf, olsun

ben her akşam okşadığım omzuma saplı o kadeh parçası, olurum
sen bazen bir kadın ol bir adama uzanan ya o, ol
kesintisiz bir tekliftir bir adam bir telaş bir aşk, hayır
yani kabul ediyorum olsun bu bir aşk olmasın hiç, ayrılamayız
diyelim ekmek, olsun çay, olsun aşk, olmasın